

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 46

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗΣ

Α'

Δὲν φαίνεται νὰ ἐδόθη ἐν Ἑλλάδι πολλὴ προσοχὴ εἰς τὰς συνεπείας, τὰς ὁποίας ἔσχε διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν Ὁρθοδόξου καὶ Ἀγγλικανικῆς ἢ συμμετοχῆ τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς 1600ῆς ἐπετείου τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐν Λονδίῳ. Οἱ ἐκ τῶν Ἀγγλων ὅμως καὶ τῶν Ἀμερικανῶν ὀπαδοὶ τῆς ἀγγλικανικῆς ὁμολογίας ἀπέδωκαν εἰς αὐτὸ τὴν σημασίαν γεγονότος ὀδηγοῦντος γοργῶς πρὸς τὴν ἔνωσιν.

«Ἡ ἀμοιβαία ἐνωτικὴ προσέγγισις τῶν Ἐκκλησιῶν ἀγγλικανικῆς καὶ ὀρθοδόξου, γράφει ἡ «The Christian East», προῶδενσε ταχέως ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς Ἀντιπροσωπείας Κ. πόλεως εἰς τὴν ἐν Λάμπεθ Σύνοδον τοῦ 1920 καὶ τῆς ἀμέσου συνεπείας τῆς, οἷα εἶνε ἡ ἀναγνώρισις τοῦ ἐγκύρου τῶν ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν ὑπὸ τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου τῷ 1922. Ἄλλ' εἶνε βέβαιον ὅτι μεταξὺ τῶν πολλῶν σπουδαίων συμβάντων τῆς παρ' ἡμῖν κινήσεως κατὰ τὰ τελευταῖα πέντε ἔτη οὐδὲν δύναται νὰ παραβληθῆ, ὡς πρὸς τὴν εὐρείαν του ἀπήχησιν εἰς τὴν δημοσίαν φαντασίαν καὶ ὡς πρὸς τὴν πραγματικὴν σημασίαν, πρὸς τὴν ἐν Λονδίῳ θερινὴν ἐπίσκεψιν τῶν Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων καὶ ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἱεραρχῶν καὶ τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὰς ἀναμνηστικὰς ἀγγλικανικὰς ἑορτὰς τῆς Μεγάλῃς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου εἰς τὴν Μοῆν τῷ Οὐεστμίνστερ καὶ τὸν καθεδρικὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Δαυΐδ».

Οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ ἠγούμενοι τῆς ἐνωτικῆς κινήσεως πιστεύουν ὅτι εἶνε πλέον καιρὸς διὰ τὴν «ἄμεσον συζητήσιν τῶν Ὁσίων τῆς Κοινωνίας μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, διὰ τοῦτο καὶ θεωροῦν ἐπ' ἀνάγκης «νὰ ὀρισθῆ ὁ χρόνος τῆς τοιαύτης συζητήσεως» σκεπτόμενοι ὡς ἑξῆς:

α) Ἡ πανηγυρικὴ λειτουργία τῆς 29 Ἰουνίου εἰς τὴν Μοῆν «ἦτο Πράξις Συμβόλου Πίστεως ἀνταποκρινομένη εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς Συγκλήτου τῆς Ἐκ-

κλησίας Καντερβουρίας, δι' ἧς ἡ ὅλη Ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας μὲ τὸν Πρωτόν τῆς καὶ τοὺς Ἐπισκόπους τῆς ἐπὶ κεφαλῆς τοῦτο μὲν ἐβεβαίωσε τὴν πίστιν τῆς εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Σύμβολον πίστεως, τοῦτο δὲ ἀπέδωκεν εὐχαριστηρίους εὐχὰς διὰ τοὺς ἐργάτας καὶ τὸ ἔργον τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου».

β) Ἡ ἐπίσημος συμμετοχὴ εἰς τὰς ἑορτὰς ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐξαιρουμένης μόνῃς τῆς Γιουγκοσλαβικῆς λαβούσης καθυστερημένην τὴν πρόσκλησιν, ἔχει ἐπίσης τὴν ἔννοιαν Πράξεως Συμβόλου Πίστεως, εἶνε δὲ «ἄνευ προηγουμένου ἐν τῇ ἱστορίᾳ» τῶν ἐνωτικῶν προσπαθειῶν!

γ) Ἡ αὐτοπροσώπως συμμετοχὴ τοῦ Πατριάρχου Φωτίου καὶ τοῦ Μητροπολίτου Ἀντωνίου καὶ ἄλλων τὰ μάλιστα διακεκριμένων ὀρθοδόξων θεολόγων, οἵτινες ἕως τοῦδε «ἐδίσταζον νὰ δεχθῶσιν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας φέρει τὰ δείγματα Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας» καὶ ὅσα ἀνεκόινωσαν, εἴτε μένοντες ἐν Ἀγγλίᾳ, εἴτε μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν ἀκτῶν αὐτῆς, περὶ πλήρους μεταστροφῆς αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀκαισιοδοξίας εἰς τὴν αἰσιοδοξίαν, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης των ἐπὶ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας μελέτης, ἀποδεικνύουν, ὅτι «ἡ μεγάλη πλειονότης τῶν ὀρθοδόξων θεολόγων εἶνε διατεθειμένη νὰ εἰσέλθῃ εἰς πρακτικὴν συζήτησιν τῶν δογματικῶν διαφορῶν μὲ σκοπὸν τὴν ἔνωσιν».

Διὰ τὸν Πατριάρχην Φώτιον γνωρίζουν ὅτι κατελήφθη ὑπὸ τοῦ θανάτου «πορευόμενος νὰ πληροφορήσῃ τοὺς Πατριάρχας Σερβίας καὶ Ρουμανίας περὶ τῆς μεταβολῆς τῆς γνώμης του περὶ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ συζητήσῃ μετ' αὐτῶν τὴν ταχεῖαν σύγκλησιν Πανορθοδόξου Συνόδου πρὸς ἐπίσπευσιν τῆς Ἐνώσεως», διὰ τοῦτο καὶ θρηνοῦν τὸν θάνατον τοῦ Πατριάρχου, ὅχι μόνον διότι τὸν ἠγάπησαν ὡς πρόσωπον, ἀλλὰ καὶ «διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ἰσχυρᾶς αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως συνηγορίας». Εἶνε βέβαιοι ὅτι, ἐὰν ἔζη μακρότερον, «τὸ κῦρὸς του καὶ ὁ ἐνθουσιασμός του ὡς νεοφανοῦς Ἀποστόλου τῆς ἐνώσεως Ὁρθοδόξων καὶ Ἀγγλικανῶν θὰ συ-

νεπλήρουν τὸ ἔργον». Ἐλπίζουν ὅμως ὅτι καὶ θανάτῳ κηρύττει ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἀκολουθεῖ μετ' αὐτόν.

Παρὰ τοῦ Ἀνωτίου Μητροπολίτου Κιέβου ἕξ ἄλλοι ἔχουν δηλώσεις δημοσιευθείσας εἰς τοὺς « Church Times » καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά ὄργανα τῆς ἰδίας ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας, εἰς τὰς ὁποίας ὁ Κιέβου, καὶ τοῦ Φωτίου τέως συντηρητικώτερος, ὁμολογεῖ ὅτι μετέβη εἰς Λονδίνον ἐλάχιστα πιστεύων εἰς τὸ δυνατόν τῆς προσεγγίσεως τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀγγλικανικῆς καὶ Ὁρθοδόξου καὶ ἀτήλθε φρονῶν ὅτι εἶνε δυνατὴ ἀπὸ τοῦδε ἡ ἔνωσις μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῶν οὕτω καλουμένων Ἀγγλο-Καθολικῶν, δηλαδὴ τῆς ἄκρας δεξιᾶς τῆς Ὑψηλῆς Ἐκκλησίας.

Αἱ δηλώσεις τοῦ Μητροπολίτου Ἀνωτίου γενόμεναι ἐν Βερολίνῳ ἔχουσι ἐπὶ λέξει ὧδ.:

«Ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἀνέμενον πολλὰ ἀπὸ τὴν ἰδέαν τοῦ δυνατοῦ τῆς προσεγγίσεως τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀγγλικανικῆς καὶ Ὁρθοδόξου. Ἐν τούτοις εἰς αὐτὸ τὸ πρῶτον στάδιον τῆς βαθμιαίας γνωριμίας μου μετὰ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ἔγεινα ἱκανὸς νὰ ἀπορρίψω τὴν σχετικὴν ἀπαισιοδοξίαν μου. Ἐξεπλάγην εὐφροσύνῳ ἀπὸ τὴν θερμὴν εἰλικρίνειαν τῆς Ἀγγλικῆς φιλοξενίας καὶ ἔτι μᾶλλον ἀπὸ τὰς δογματικὰς θέσεις, ὡς συνεπληρώθησαν ὑπὸ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐπιτροπῆς προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ ὑψηλοσεβάστου Ἐπισκόπου Γόρ, καὶ διὰ τῆς ὑπὸ τῆς ἐν Βόννη Παλαιοκαθολικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποδοχῆς αὐτῶν. Ἐν πρώτοις αἱ συστάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἀποκαθιστῶσι τὸ ἡμέτερον Σύμβολον τῶν Συνόδων Νικαίας καὶ Κ)πόλεως, ἀποδέχονται δὲ τὸ ἐπτάριθμον τῶν μυστηρίων, ὅπερ ἡμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι δεχόμεθα ὡς δόγμα, καίτοι εἰρήσκεται ἐκτὸς τοῦ καθ' αὐτὸ κανονικοῦ ἐδάφους. Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἴστων, ἀνεγνώρισε τὰς Ἐπτὰ Οἰκουμενικὰς Συνόδους καὶ ἐνομιμοποίησε τὴν τιμὴν τῶν εἰκόνων, ὡς καὶ τὸν Μοναστικισμόν ἀποκατασταθέντα εὐπρόκτως ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος. Ἐνὶ λόγῳ αἱ διγματικαὶ διαφοραὶ μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας συνεφιλώθησαν σχεδὸν ὀριστικῶς. Ἐάν εἰς ταῦτα προστεθῇ ἡ ἐγκάρδιος διάθεσις μετὰ τὴν ὁποίαν οἱ Ἀγγλικανοὶ προσπαθοῦν νὰ ἐξοικειωθοῦν πρὸς τὰς τελετάς μας καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, πρὸς δὲ καὶ τὸ μετριοφρον τῶν ἀξιώσεων αὐτῶν, ὁμιλούντων ἀκόμη οὐχὶ περὶ τῆς πλήρους ἐνώσεως, ἀλλὰ περὶ ἀμοιβαίας προσεγγίσεως, πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ὅλα τὰ περιστατικὰ ταῦτα διαγράφουσι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν λαμπρὰς ἀπόψεις τῆς ἐκ

κλησιαστικῆς ἐνώσεως. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἰς μίαν ἐκ τῶν πολυπληθεστέρων καὶ λαμπροτέρων συναθροίσεων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐταιρείας διεκήρυξα ὅτι, κατὰ τὴν προσωπικὴν μου γνώμην, φαίνεται ἐντελῶς νόμιμον, συμφώνως πρὸς τὸν πρῶτον κανόνα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καὶ τὸν ἐνενηκοστὸν πέμπτον τῆς Ἐκτῆς Οἰκουμενικῆς, νὰ γίνωνται ἀποδεκτοὶ χωρὶς ἀναχειροτονίας Ἀγγλικανοὶ κληρικοί καὶ Ἐπίσκοποι ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Μοὶ φαίνεται ὅμως πολὺ φρονιμώτερον τῆς κατὰ ἄτομον ἐπιστροφῆς ἢ γενικῆ μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐνώσεως ἂν μὴ τῆς ὅλης Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ παρόντι φαίνεται μόλις πιθανόν, τοῦλάχιστον τῶν οὕτω καλουμένων Ἀγγλο-Καθολικῶν, ταῦτον εἰπεῖν, τῆς ἄκρας δεξιᾶς τῆς Ὑψηλῆς Ἐκκλησίας».

ΕΝΩΤΙΚΟΣ

Σημ. «Ἐκκλησίας» Κατ' ἰδιαιτέρας ἡμῶν πληροφορίας, ὁ Μητροπ. Ἀνώτιος ἐπιστρέψας ἐξ Ἀγγλίας εἰς Σερβίαν ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν ἐν Καρλοβιτσίῳ ἐδρεύουσαν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν τὰς ἐντυπώσεις του περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἀγγλικανῶν μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων. Κατηρτίσθη δ' Ἐπιτροπὴ ἐξ αὐτοῦ τοῦ Ἀνωτίου ὡς Πρόεδρος, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Θεοφάνους, τοῦ Ἐπισκόπου Σερβίου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου Μαχαροπλίτζε καὶ τοῦ Καθηγητοῦ Μαλάχωβ πρὸς μελέτην τοῦ ζητήματος. Ὁ καταρτισμὸς τῆς εἰδικῆς ταύτης Ἐπιτροπῆς ἀνεκοινώθη εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Καντερβουρίας καὶ εἰς τὸν πρῶτον Ὁξφόρδης Ἐπίσκοπον Γοτε, Πρόεδρον τῆς ἀναλόγου Ἐπιτροπῆς ἐν Ἀγγλίᾳ.

ΟΜΙΛΗΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑΤΑ

1.

Τὰ πλοῦτη

Κυριακὴ Θ' Λουκᾶ—22 Νοεμβρίου.

Ὅπως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν (Λουκ. 12, 21).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ πλουσίου τούτου, ὃν αὐτὸς οὕτως ὁ Θεὸς ἀποκαλεῖ ἀφρονα, διδάσκει ἡμῖς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς, ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη εὐτυχία δὲν ἐγκεῖται εἰς πλοῦτη. **ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.**— Δύο ἀπόψεις: **Α'** Τὰ πλοῦτη δὲν ἀποτελοῦσι τὴν εὐτυχίαν τῆς παρουσίας ζωῆς. **Β'** Ἐκθέτουσι δὲ εἰς κίνδυνον τὴν εὐτυχίαν καὶ τῆς μελλούσης ζωῆς.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Δὲν ἀποτελοῦσι τὴν εὐτυχίαν τῆς παρουσίας ζωῆς.

Οἱ ἀνθρώποι ἐννοιοὶ καὶ ἂν ἠθέλομεν δώσει εἰς τὴν «εὐτυχίαν» ὑπονοεῖται πάντως ἡ ἀπάτησις, ὥστε νὰ ζῶμεν ἐν καταστάσει ἀπηλλαγμένη πικριῶν καὶ νὰ ἀπολαμβάνωμεν πάντοτε ἐκεῖνον, οὗτινος ἐπιθυμοῦμεν.

1.—Τὰ πλοῦτη ἐμβάλλουσι ἀνησυχαστικοὺς διαλα-

γισμούς: «Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· τί ποιήσω». Διὰ τοῦτο πτωχοὶ πολλοὶς, ἀποκτήσαντες χρήματα, ἔχασαν τὴν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν ἰλαρότητα καὶ εὐθυμίαν...

2.—Ἐπιβάλλουσιν ἔργα φροντίδων, φόβου καὶ μεριμνῶν· «Καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω».

3.—Ἰλοποιοῦσι τὸν βίον καὶ τὰ πάντα καὶ παραπίθουσιν, ὅτι ἡ εὐτυχία εἶναι ἀντικείμενόν τι, εἶναι αὐτὴ ἡ οἰκονομικὴ εὐρωστία. Τὴ λέγει ὁ μὴ πείρα; καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος; Δύγμα ἀπάτης εἶναι τὸ «φίγες, τίε, εὐφραίνου»;

4.—Δὲν ἐξασφαλίζουν τὰ πλούτη ὅ,τι ἐπιθυμεῖ ὁ κάτοχος αὐτῶν. Καὶ πλειστάκις οἱ πλούσιοι φθάνουσι ταχύτερον καὶ ἀσφαλέστερον εἰς τὴν συμφορὴν παρὶ οἱ πτωχότεροι. «Ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ».

5.—Δύνανται τὰ πλούτη νὰ προκαλέσωσι καὶ διασάλευσιν φρενῶν. Παρίδειγμα ὁ σημερινὸς ἄφρων. Ποσάκις δὲ πλούτος παρὶ προσδοκίαν ἐνέκλεισε τοῦς πλουτήσαντος εἰς τὰ φρενοκομεία;

Μάταιαι λοιπὸν αἱ εἰς τὰ πλούτη καὶ μόνον ἐλπίδες.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Ἐκθέτουσιν εἰς κίνδυνον τὴν εὐτυχίαν τῆς μελλούσης ζωῆς.

1.—Ὅσον περισσότερα πλούτη ἀποθησαυρίζει τις, τόσον εἶναι ἐκτεθειμένος εἰς τῆς πλεονεξίας τὸ πῆθος. Ἐπειδὴ «εὐφόρησεν ἡ χώρα» τοῦ πλουσίου, ἠϋξήσαν οἱ πλεονεκτικοὶ διαλογισμοὶ καὶ ἐνέργειαι. Ὅποιους δὲ τίτλους χορηγεῖ ἡ πλεονεξία διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν; Τὸ λέγει ἡ σημερινὴ παραβολή.

2.—Ἐπιφέρουσι συνήθως τὰ πλούτη λήθην τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ καὶ ὀδηγοῦσιν εἰς βίον ἀκριβῶς ἀντίθεον, ὑλιστικόν, καθαρῶς οἰκονομολογικόν. Τί ἐφόδια θεία ἔχη ἡ ψυχὴ διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν;

3.—Εἶναι ἀνίσχυρα τὰ πλούτη νὰ συνδράμωσι τὸν πλούσιον, τὸν ὅμοιον πρὸς τὸν τῆς παραβολῆς, μετὰ θάνατον. «Ἄ δὲ ἠτοίμασας τίνι ἔσται;». Ποσάκις δὲ καὶ ἀφίνουσιν ἔριδας ὅπισθεν αὐτῶν οἱ πλούσιοι ἀποθυήσκοντες, ἢ διὰ πλοῦτον ἐτόιμου ἐνίσχουσιν τὴν κακοήθειαν ἀντὶχρίστων κληρονόμων καὶ ἀζώτων; Εἶναι καὶ ταῦτα εἰς τὸ παθητικὸν των.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Διὰ τὴν τοσαύτην πρὸς τὸν ἀπατηλὸν καὶ ἀσταθὴ πλοῦτον λατρείαν; Διὰ τὴν τοσαύτην περὶ τὸ σῶμα σπουδὴν, ἀφοῦ ἡ ψυχὴ ἡμῶν εἶναι ἀσυγκρίτως ἀξία πλείονος μερίμνης καὶ ἐνδιαφέροντος; Δὲν εἶναι τοῦ πλοῦτου ἡ λατρεία ἀπιστία εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ Οὐρανοῦ ἡμῶν Πατρὸς; Ἄς μελετήσωμεν σπουδαίως ἐν τῷ παθήματι τοῦ πλουσίου τῆς σημερινῆς παραβο-

λῆς τὴν εἰρωνεῖαν τοῦ πλοῦτου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου θυσιάζονται τόσοὶ ἐγκέφαλοι καὶ καρδία καὶ ζωαί. Εἰς εἶναι ὁ πλούτος ὁ ἀποτελῶν τὴν εὐτυχίαν τῆς τε παρούσης καὶ τῆς μελλούσης ζωῆς; ὁ πλούτος τῶν ἀρετῶν, ὁ πλούτος τῶν πνευματικῶν χαρίτων. «Οὐδεὶς δὲ δύναται Θεῷ δουλέειν καὶ Μαρμαρινῷ».

2.

Ἡ ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ.

Λουκ. Κυρ. ΙΓ'. — 20 Νοεμβρίου

«Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἰς, ὁ Θεός». (Λουκ. 18, 19).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Ἴδου ἀπάντησις, αὐτοχρημιεὐεργική, διὰ πολλούς, δυστυχῶς, ἀπλοϊκωτέρους, οἵτινες γενόμενοι θύματα νέων ἀλλοεῶν ἰδεῶν, ἔπαυσαν πρὸς ἀνυπολόγιστον αὐτῶν βλάβην νὰ βλέπωσι τὴν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ. Δυστυχῆς ὅμως ὅσοι ἐξήτησαν καὶ ζητοῦσι τὸ ἀγαθόν, τὴν εὐτυχίαν ἐν τῷ κόσμῳ, μακρῶν τοῦ Θεοῦ, τῆς μόνης πηγῆς παντὸς ἀγαθοῦ. ΔΙΔΙΡΕΣΙΣ.—Δύο σκέψεις: Α'. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγαθός. Β'. Εἶναι καὶ ὁ μόνος ἀγαθός.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγαθός.

I.—Λέγουσι: ποῦ εἶναι ἡ ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ ὅταν ὑπάρχουν πλούσιοι καὶ πτωχοὶ;—ποῦ εἶναι ἡ ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ, ὅταν ὑπάρχωσιν οἱ τρυφῶντες καὶ οἱ πεινῶντες καὶ γυμνητεύοντες;—ὅταν ὑπάρχωσι κύριοι καὶ ἐργατικοί;—κεφαλαιοῦχοι καὶ μὴ;—ὅταν σεισμός τις καὶ λαίλαψ σπείρει τὴν καταστροφὴν;...

II.—Ἀντιλήψεις στρεβλὰ καὶ πονηρά, ἀξίαι ἀνθρώπων τῆς πλέον διεφθαρμένης γενεᾶς καὶ τοῦ πλέον συγκεκριμένου ἐκφυλισμοῦ: 1.—θὰ ἦτο ὁ Θεὸς κακός, ἂν μόνον οἱ πλούσιοι ἠδύναντο νὰ σφίζωνται, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ πτωχοὶ. Καὶ ἐπειδὴ, δυστυχῶς, αἱ μεμφιμοιρίαι προέρχονται ἐκ τῶν πτωχοτέρων στρωμάτων, ἄς γίνῃ σοβαρῶς ἀντιληπτὸν πόσον ἡ ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ συνδέει τὸν πλοῦτον τοῦ παραδείσου μετὰ τὰς στερήσεις τῆς παρούσης ζωῆς τῶν πτωχοτέρων. «Δυσκόλως οἱ τὰ ἔχρημα ἔχοντες εἰσελεύονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ».

2.—Θὴ ἦτο κακός, ἂν πολλοὶς δὲν ἐπαίδευε, διδῶν μέσων καὶ δι' οὓς λόγου; Αὐτὸς μόνον γνωρίζει, ἄτομα, ἔθνη, λαούς.

3.—Ἄν ἠδίαφίρει εἰς τὴν ἀξίαν ἐκίστου καὶ ἂν δὲν ἄφρων ἐλεύθερον τὸ στίδον εἰς ἑαυτον, ὥστε ἕκαστος νὰ κινήσῃ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.—Ἀσεβῆς προσαρμογὴ τῶν δογμάτων περὶ κοινωνικῆς ἐξότητος καὶ κοινωνικῶν συστημάτων πρὸς τὴν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ, ὅστις θέλει «πάντας σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν»· ὅστις διὰ τοῦ Παύλου εἶπεν, ὅτι ἐν τῇ προσημασίᾳ πρὸς σωτηρίαν τῆς ψυχῆς «οὐκ ἔν

Ἰουδαίος, ἢ Ἕλλην, οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θήλυ.

III. Τὴν θεϊαν ἀγαθότητα ἐξαγγέλλουσιν :

1. Αὐτὴ ἡ Δημιουργία. Ποῖον ἐλατήριον αὐτῆς παρὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ ;

2.—Οἱ φυσικοὶ νόμοι. Ποῖαι τρανότεραι ἀποδείξεις τῆς ἀγαθότητός του πρὸς συντήρησιν καὶ κυβέρνησιν τοῦ κόσμου ;

3.—Ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ Υἱοῦ Του . . .

4.—Ἐπινακιδίου καὶ νουῦ! Ὅτι ἀνατέλλει τὸν ἥλιον ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς . . .

5.—Ἡ ποιικιλία καὶ ἀφθονία τῶν ἀγαθῶν τοῦ βίου : ὕδωρ, τροφαί, ὕπνος, ὑγεία.

Σειρὰ πολλῶν «διατί» ἐκτοξευομένων κατὰ τοῦ Δημιουργοῦ παρ' ἀνθρώπων ἀνερματιστῶν καὶ ἀφρόνων παραφέρει εἰς τὴν ἀνευλαβῆ ἀπορήματα περὶ τῆς θεϊας ἀγαθότητος. Ἄλλ' ἄς ἀκούσουν οἱ τοιοῦτοι ἄλλωσιν ὀλόκληρον ἄλλον « διατί », τὰ ὅποια θὰ ἠδύνατο ὁ Οὐράνιος Πατήρ νὰ ἀπευθύνη πρὸς αὐτοὺς, καὶ θὰ ἐπέιθοντο, ὅτι ἡ πηγὴ τῆς δυστυχίας ἐμφωλεύει μέσα εἰς τῶν κακῶν ἀνθρώπων τὰ στήθη. Καὶ ἂν ἡ δυστυχία ἐξαπλοῦται εἰς τὸν κόσμον ὁ λόγος εἶναι, ὅτι ζητοῦμεν οἱ πλείστοι τὴν εὐτυχίαν, ἐκεῖ ὅπου αὕτη δὲν εὐρίσκεται.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Εἶναι καὶ ὁ μόνος ἀγαθός.

1.—Ὅταν ὁ Χριστὸς τὸ διδάσκη, τίς ὁ ἀμφιβάλων ; «Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἰς, ὁ Θεός».

2.—Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ μόνος Δημιουργός, ὁ Πατήρ ὁ γνήσιος. Εἶναι φυσικώτατα πατήρ πονῶν καὶ τὸ ἀγαθὸν τῶν πλασμάτων Του θέλων.

3.—Ἡ ἀγαθότης εἶναι ἰδιότης τελειότητος. Ἐφ' ὅσον μόνον ὁ Θεὸς εἶναι τέλειος, μόνον αὐτὸς εἶναι καὶ ἀπολύτως ἀγαθός.

4.—Παρὰ τῷ Θεῷ καὶ μόνῳ αἰσθάνεται τις, εἰς στιγμὰς τινας ἐξάρσεως, ὅτι κείται τὸ πραγματικῶς ἀγαθόν, τὸ προκαλοῦν χαρὰν ἀμετάβλητον καὶ ἀμεταμέλητον. Ἡ πείρα δεικνύει, πόσον ἀπατώμεθα, ἀλλαχοῦ ζητοῦντες τὸ πολυπόθητον ἀγαθόν, τὴν εὐτυχίαν, μακρὴν τοῦ Θεοῦ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Ἡ πονηρία τοῦ κόσμου, μὲ τὴν θραύσιν αὐτῆς εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, βοᾷ εἰς ἐνὸς ἐκάστου τὰ ὦτα, πόσον εἴμεθα ὀπισθοδρομημένοι καὶ πόσον ἀπέχομεν τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ ἐν τῇ ἀναζητήσει τῆς εὐδαιμονίας ἡμῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἐννοοῦμεν, ὅτι μόνον ὁ Θεὸς εἶναι ἀγαθός καὶ μία ἐπομένως ὁδὸς εὐτυχίας ὑπάρχει : ἡ τήρησις τοῦ θελήματος αὐτοῦ. Μάτην ζητεῖς, ἀδελφέ, τὴν ἀγαθότητα ὑπὸ τὴν ψυχρὰν καὶ ὑποκριτικὴν κομψότητα τρόπων μάτην ὑπὸ τὴν προσφερομένην σοι φιλίαν, ἢ προστασίαν νομίζεις ὅτι εὐρεῖς τὴν εὐτυχίαν σου. Ὡ! πόσαι διαφρεύσεις μὲ τοὺς πλέον τραγικοὺς ἐπιλόγους ; «Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἰς, ὁ Θεός».

Ε. Ι. Κ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Τὰ μέλη τῆς ἐν Θεσσαλονίτῃ «κομμουνιστικῆς νεολαίας» συνελθόντα ἐπὶ τῇ ὁγδόῃ ἐπετείῳ τοῦ θριάμβου τοῦ ῥωσικοῦ κομμουνισμοῦ, μετὰ διαφόρους θερμοὺς λόγους, δι' ὧν ἠξίωσαν πολλά τε καὶ ἄλλα καὶ τὴν ἐργασίαν ἐξάωρον, διεβίβασαν ἐν τέλει καὶ συγχαρητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ρωσίας διὰ τὸ ἐπὶ ὀκτῶ συναπτὰ ἔτη συνεχιζόμενον κράτος τῶν Σοβέτ. Πῶς φαίνεται ὅτι ἡ οὐπω ὄριμος ἡλικία τῶν νεαρῶν κομμουνιστῶν δεῖται ἀκόμη ἐπὶ πολὺ «πινακιδίου καὶ νου»!

§§ Τὰ ἐν Δαμασκῷ τελευταῖα τραγικὰ γεγονότα κατέπληξαν κυριολεκτικῶς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, κατακρίνεται δὲ δρῦματα ὁ ἐπὶ ἀντιχριστιανικοῖς αἰσθήμασι διακεκριμένος μέγας ἀξιωματοῦχος τῆς Στοῆς τῆς Μεγάλῃς Ἀνατολῆς στρατηγὸς Σαρραΐγ, τοῦ ὁποῦ ἡ «μελοδραματικὴ θηριωδία» πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Δαμασκοῦ ἔσπειρε παράφρονα πανικὸν ἐκεῖ ὅπου πρὸ αὐτοῦ ἐπρυτάνευεν ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἡσυχία ὑπὸ τὴν ἔμφρονα καὶ φιλοχριστιανικὴν τοῦ προκατόχου του στρατηγοῦ Βεύγκανδ διοίκησιν.

§§ Αἰσθανόμεθα καὶ ἡμεῖς τὸ καθῆκον νὰ ἐξάρωμεν προσηκόντως τὸν θεσμόν τῆς ὑποχρεωτικῆς διαιτησίας πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ἐκάστοτε ἀναφυσόμενων μεταξὺ ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν διαφορῶν. Καθ' ἣν στιγμὴν ἐχθίστα πρὸς ἄλληλα ἔβην ὅλην αὐτῶν τὴν εὐφύιαν καὶ τὴν θέλησιν καταβάλλουσι πρὸς ἐξέυρεσιν τρόπου ἀποσοβήσεως τῶν συγκρούσεων, ὑπέκοντα εἰς τὴν ἀμείλικτον ἐπιταγὴν τῆς πρὸς τὴν εἰρήνην ῥοπῆς τῶν λαῶν, θὰ ἦτο τοῦλάχιστον ἀνορθογραφία ἢ ἐμφάνισις πάλῃς ἐν ὁμογενεῖ κοινωνικῶ περιβάλλοντι, τοῦ ὁποῦ τοῦ πλείστον μέρος διψᾷ εἰρήνης καὶ ἡσυχίας, καὶ τὸ ὁποῦ ὀδυνᾶται ὀλόκληρον καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπιπολαιότερων κοινωνικῶν προστριβῶν,

§§ Ἐξ ἀφορμῆς τῆς εἰδήσεως περὶ μετονομασίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐν τῇ «Ἐστία» τῆς 10 τρ. μ. ὀρθῶς παρετηρήθησαν τὰ ἑξῆς : «Ἡ μετατροπὴ τῆς ὀνομασίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως εἰς ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας εἶνε ὀρθοτάτη, ἐφ' ὅσον αἱ λέξεις ὑποτίθεται, ὅτι ἐρμηνεύουν καθωρισμένας ἐννοίας. Τὸ ὑπουργεῖον, ἀφ' ὅτου ἡ Ἑλλὰς ἀπέκτησε σημαντικὸν ἀριθμὸν πολιτῶν, μὴ ἀκολουθούτων τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν καὶ τὸ ὀρθόδοξον δόγμα, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ χαρακτηρίζεται ἐπισήμως ὡς ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν. Ἡ μετονομασία, ὅμως, προϋποθέτει καὶ μεταβολὴν ἀντιλήψεων τοῦ ὑπουργείου καὶ τοῦ Κράτους ἐν γένει περὶ

τῶν καθηκόντων του ἀπέναντι τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν πολιτῶν του. Ὁ ρόλος δὲ τοῦ Κράτους εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν τῆς ἀσκήσεως τῶν θρησκευμάτων καὶ νὰ ρυθμίξῃ τὰς μετὰ τοῦ Δημοσίου σχέσεις τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν ὀργανισμῶν. Τὸ Κράτος, ἀτυχῶς, δὲν ἀπέδειξεν, ὅτι οὕτως ἀντιλαμβάνεται τὰ καθήκοντά του. Τὸ εἰδικὸν ὑπουργεῖον ἐπεμβαίνει ἐσχάτως κατὰ τρόπον ἐπιζήμιον εἰς τὰ τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας τῆς διοικήσεως τῆς ἐπικρατοῦσης ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, παρ' ὅλην τὴν εὐρείαν μετονομασίαν του, παραμένει, δυστυχῶς, στενωπάτα «τῶν Ἐκκλησιαστικῶν».

§ 2 Μετὰ ἓνα περίπου μῆνα ἀπὸ τῆς σήμερον, ἤτοι τῆ 6 τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου, εἰς ὅλα τὰ πεπολιτισμένα κράτη θὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ οὕτω κληθεὶς «Χρυσὸς Κανὼν», ὁ φιλανθρωπικὸς δὴλα δὴ ἐκεῖνος θεσμὸς, καθ' ὃν ἅπαξ τοῦ ἔτους ἕκαστον ἄτομον κατὰ τὴν αὐτὴν ὀρίσθεισαν ἡμέραν καὶ ὥραν δέχεται νὰ τραφῇ διὰ γεύματος λιτοῦ, ὁποῖον τὸ τῶν ἀνὰ τὴν ἐγγὺς Ἀνατολὴν περιθαλπομένων ὀρφανῶν, ἵνα θυσιάσῃ τὴν διὰ πλήρες εὐπόρου γεῦμα ἀπαιτουμένην δαπάνην ὑπὲρ τῶν μυριάδων τῶν ὀρφανῶν τούτων. Ὑπομνησκομεν τὴν ἤδη διεθνῶς γενομένην παραδεκτὴν καὶ ἐφαρμοσθεῖσαν τόσον ἐπωφελῶς φιλανθρωποτάτην ταύτην μικράν, ἄλλως τε, θυσίαν πρὸς γνῶσιν τοῦ κύκλου τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐνεκα ἀμφισβητήσεών τινων περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς διατυπώσεως τῆς διατάξεως τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου Ν. Δ. περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῆς κατ' αὐτὸ πρώτης Διαρκοῦς Ἱεραῖς Συνόδου καὶ συνεπείᾳ ἐγγράφου τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἀνεστάλησαν αἱ ἐργασίαι τῆς Συνόδου ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας.

— Ἐπισκεφθεὶς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ὁ ἐν Ἀθήναις Πρεσβευτὴς τῆς Πολωνίας, ἀνεκοίνωσεν ὅτι πρόκειται μετὰ τινὰς ἑβδομάδας νὰ ἐπισκεφθῇ ἐπισήμως τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ὁ νεωστὶ ἀνακηρυχθεὶς ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Ὁρθοδόξου Ἀρχιεπίσκοπος Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας κ. Διονύσιος, ἀρχηγὸς τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ὁρθοδόξου Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος συνωμίλησε χθὲς διὰ

μακρῶν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τοῦ ἀναφυέντος ζητήματος τοῦ καταρτισμοῦ τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 12 Ὀκτωβρίου ἐκδοθέντος, ἡ Ἱερά Μονὴ «τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου», τῆς Ἱεραῖς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος ἀπεσπάρθη τῆς Ἱεραῖς Μονῆς Σπηλιᾶς, εἰς ἣν εἶχε συγχωνευθῆ. Ὡσαύτως δι' ἐτέρου τοιούτου καὶ ὑπὸ τὴν ὡς ἄνω ἡμερομηνίαν ἀπεσπάρθη ἡ Ἱερά Μονὴ Πέτρας ἀπὸ τῆς Ἱερ. Μονῆς Κορώνης, τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως.

— Διεβιβάσθη ὑπὸ τῆς Ἱεραῖς Συνόδου τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔγγραφον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων, προτείνοντος τὴν ἀπονομὴν χάριτος εἰς τὸν ἱερέα Θεόδωρον Μεγαλοοικονόμον, καταδικασθέντα ὑπὸ τοῦ ἐν Τριπόλει Δευτεροβαθμίου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου εἰς τριετὴ ἄργίαν, πρὸς ἔκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος.

— Ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος κατόπιν ἐγγράφων τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Ἀλεξάνδρου, ἀνέθεσεν εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Κυθήρων τὴν διεξαγωγὴν ἀνακρίσεων κατὰ τῶν ἱερέων Χαραλάμπους Στασινοπούλου, ἐκ τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Γόργυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, καὶ Γερμανοῦ Τζουμάνη, ἐκ τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Ὑδρας καὶ Σπετσῶν, ὡς ἐπικοινωνησάντων τῷ ἐν Ἀμερικῇ διατρίβοντι καθηγημένῳ πρώτῳ Μητροπολίτῃ Χαλδεῖας Βασιλεῖῳ, καὶ τοῦ Ἀρχιμ. Δωροθέου Μπουραζάνη ἐπὶ ἀπειθείᾳ πρὸς τὴν ἐν Ἀμερικῇ προῖσταμένην αὐτοῦ Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν, ἔνθα πρότερον ὡς ἐφημέριος ὑπηρετεῖ.

— Ἐχορηγήθη τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Λευκάδος 20-ἡμερος ἀπουσίας ἄδεια πρὸς παραμονὴν ἐν Ἀθήναις διὰ λόγους ὑγείας.

— Διεβιβάσθη ὑπὸ τῆς Ἱερ. Συνόδου τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔγγραφον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων, δι' οὗ προτείνει τὴν ἀπονομὴν χάριτος εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου Κυθήρων, καταδικασθέντα ἱερέα Μηνᾶν Μαρέντην.

— Διεβιβάσθη ὑπὸ τῆς Ἱερ. Συνόδου τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔγγραφον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας πρὸς ἀπονομὴν χάριτος εἰς τὸν ἱερέα Ἀναστάσιον Γκολφόπουλον, πρὸς ἔκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος.

— Συνεδριάζουσης τῆς Ἱερ. Συνόδου τῆ 5 τρέχοντος μηνός, παρουσιάσθη πρὸ αὐτῆς ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου, Ἀμίκα Ἀλιβιζάου, Κοσμήτορος, Γρηγορίου Παπαμιχαήλ, καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Δυοβουνιώτου, ἥτις καὶ ἐπέδωκεν αὐτῇ ὑπό-

μνημα, δι' οὗ ὑποδεικνύει τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἰδρύσεως τοῦ ἀποφασισθέντος ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας κατὰ πρότασιν τοῦ Μακαριώτατου Πρωτόδρου Ἐκκλησι. Φροντιστηρίου ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Πετροῦ, πρὸς πρακτικὴν ἐξάσκησιν τῶν τροφίμων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ εἰρημένου Πανεπιστημίου. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐκφράσασα τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς πρὸς τὴν ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴν, διὰ τε τὸν ζῆλον, ὃν ἐπιδεικνύει, καὶ τὰς φροντίδας αἷς ἀναλαμβάνει, διὰ τὴν ἀριάν μόρφωσιν τῶν μελλόντων στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἀνέθηκεν εἰς τοὺς Σφβ. Συνέδρους Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεροσόθεν καὶ Κυθήρων Δωρόθεον ἵνα μετὰ τοῦ Κοσμητοροῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἢ ἄλλου τινὸς Καθηγητοῦ τῆς αὐτῆς Σχολῆς, ἐπιληφθῶσι τῆς μελέτης τοῦ ἐν λόγῳ ἔργου.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διεβίβασε τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τὴν ὑποβληθεῖσαν αὐτῇ αἴτησιν τοῦ ἀρχιμ. Διονυσίου Θεοδοσίου, δι' οὗ ζητεῖται ὅπως ἐπιτραπῇ αὐτῷ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀμερικὴν, ἔνθα καλεῖται ὑπὸ τοῦ Σφβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Ἀλεξάνδρου, ἵνα χορηγήσῃ αὐτῷ τὴν αἰτουμένην ἄδειαν.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δι' ἐγγράφου αὐτῆς παρεκάλεσε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ὅπως χορηγηθῇ ἀναστολὴ προσελεύσεως εἰς τὸν Στρατὸν εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν, μέχρι συμπληρώσεως τῶν σπουδῶν των.

—Ὡσαύτως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δι' ἐτέρου τοιοῦτου ἐξήτησε τὴν ἀπάλειψιν τῆς διατάξεως περὶ ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως τῶν τελειοφοίτων τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν ἐπὶ ἐν ἔτος εἰς τὸ Μαράσειον διδασκαλεῖον.

—Γενομένης ἐκλογῆς Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ἐν Μυκόνῳ Ἱερᾶς Μονῆς «Τουρλιανῆς» ἐξελέγησαν Ἡγούμενος μὲν ὁ Ἀρχ. Φιλάρετος Παπουτσαῦς, Σύμβουλοι δὲ οἱ ἱερ. Διονύσιος Κούκης καὶ Μεθόδιος Καρέλης.

—Μετὰ προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν τοῦ ἐν Πειραιεὶ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου ἀρχιμ. Ἰγνατίου Κολιοπούλου ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος διώρισεν εἰδικούς πνευματικούς ἐν Πειραιεὶ διὰ τοὺς ναοὺς Ἁγίου Βασιλίου καὶ Ἁγ. Νικολάου τὸν αἶδ. Γεωργίου Μακρῆν, Οἰκονόμον, διὰ τὸν ναὸν Ἁγ. Σπυρίδωνος τὸν αἶδ. Δημήτριον Βεργίνην, πρωτοπρεσβύτερον, διὰ τοὺς ναοὺς Εὐαγγελιστρίας καὶ Ἁγ. Κωνσταντίνου τὸν ἀρχιμ. Λεόντιον Δημητράκη, διὰ τὸν Ναὸν Ἁγ. Σοφίας τὸν ἀρχιμ. Κύριλλον Ζαχόπουλον, διὰ τοὺς ναοὺς Μεταμορφώσεως καὶ Ἁγ. Ἀναργύρων τὸν ἀρχιμ. Νεκτάριον Καπετανάκη καὶ διὰ τὸν ναὸν Ἁγ. Ἐλευθερίου τὸν ἀρχιμ. Σεραφεῖμ Χαρίτου. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὰ καθήκοντα Γενικοῦ Πνευματικοῦ

ἐν Πειραιεὶ ἐκτελεῖ ὁ καὶ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος ἀρχιμ. Ἰγνατίος Κολιοπούλος.

—Δι' ἐγκυκλίου τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου παρεκλήθησαν οἱ Σφβ. Ἱεράρχαι ὅπως διατάξωσι τὰ Ἑγύπια τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν Ἱερῶν Μονῶν ἵνα τάχιτα ὑποβάλωσι πίνακα, ἐν ᾧ νὰ ἐμφαίνωνται κεχωρισμένως 1) τὰ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1922 μέχρι σήμερον ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντα καὶ 2) τὰ διὰ δημοπρασίας ἢ ἰδιαιτέρας συμφωνίας ἐκπεληθέντα ἢ μισθωθέντα κτήματα καὶ ἀνὶ ποίου τιμήματος ἢ ἐτησίου μισθώματος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κατ' εἰδήσει, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως οἱ Τοῦρκοι καταβάλλουν ἐσχάτως ἐπιμόνους προσπαθείαι, ὅπως καταπείσουν τοὺς Ἕλληνας τῆς Κωνσταντινουπόλεως νὰ παραιτηθοῦν δικαιομάτων τινῶν, ἐκπηγαζόντων ἐκ τῶν ἀναγνωρισθέντων διὰ τῆς συνθήκης δικαίων τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Τουρκίᾳ μειονότητος. Οἱ Τοῦρκοι προφασίζονται, ὅτι μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν Μουσουλμανικῶν ἱεροδικείων ἐν Τουρκίᾳ καὶ τὴν ἰσχὴν τοῦ νέου ἀστικοῦ κώδικος, οἱ Ἕλληνες ἐν Τουρκίᾳ ὀφείλου νὰ ὑπαχθοῦν κατὰ πάντα εἰς τοὺς τουρκικοὺς νόμους, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὸ ζήτημα τοῦ γάμου, ὁ ὁποῖος θ' ἀναγνωρίζεται μόνον, ἐφ' ὅσον ἐτελέσθη πολιτικῶς ἐνώπιον τουρκικῶν ἀρχῶν. Τοῦτο θὰ ἐσήμαινε τὴν κατάργησιν σχετικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὑφ' ὃ ὑπήγοντο μέχρι τοῦδε τὰ ζητήματα τοῦ γάμου καὶ τῶν διαθηκῶν τῶν ἐν Τουρκίᾳ ὀρθοδόξων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Τῇ 28 παρ. μηνὸς ἐγένετο ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Ἀλεξανδρείας σύσκεψις τῆς Ἱ. Συνόδου πρὸς καταρτισμὸν τῆς ἐγκυκλίου, τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ μέλλοντος Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τῆς συσκέψεως, κατὰ πρόσκλησιν τῆς τοποτηρητείας, μετέσχον καὶ ἀνὰ δύο ἀντιπρόσωποι τῶν ἑλληνικῶν ὀρθοδόξων Κοινοτήτων Ἀλεξανδρείας καὶ Καΐρου. Ἐκλήθησαν νὰ μετᾶσχωσιν αὐτῆς καὶ δύο ἀντιπρόσωποι τῶν ὀρθοδόξων Σύρων, ἀλλ' οὗτοι δι' ἐπιστολῆς των πρὸς τὸν τοποτηρητὴν ἐδήλωσαν ἀποχὴν ἀξιούντες, ὅτι καὶ οἱ τῶν ἀπὸ Συρίας ὀρθοδόξων ἀντιπρόσωποι ἔπρεπε νὰ εἶνε ἰσάριθμοι πρὸς τοὺς τῶν ἑλληνικῶν ὀρθ. κοινοτήτων, δῆλα δὲ τέσσαρες. Καίτοι δ' ὅμως ἡ τοποτηρητεία μετὰ τοῦτο ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ πρόσκλησις ἀπηνυθύνετο οὐχὶ πρὸς Κοινότητα, ἀλλὰ πρὸς ἐγκριτα μέλη τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ὀρθοδόξων πατριαρχικῶν, οὐχ ἦντιν οἱ Σύροι ἐνέμειναν εἰς ἀποχὴν, τοῦθ' ὅπερ οὐδαμῶς ἐκόλυσε τοὺς προσελθόντας νὰ προβῶσιν εἰς τὸ ὑποκείμενον τῆς συσκέψεως Κατὰ ταύτην ἀπε-

φασίσθη, ὅπως ὡς βάσις τῆς συντάξεως τῆς Ἐγκυκλίου πρὸς τὸν Κλῆρον καὶ τὸν λαὸν ληφθῆ ἢ κατὰ τὸ 1899 ἐξαπολυθεῖσα τοιαύτη ὑπὸ τοῦ τότε Τοποτηρητοῦ τοῦ Θρόνου Μελετίου Ἀποστολοπούλου, ἣας καθώριζε τὸν τρόπον, τόπον καὶ χρόνον τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Πατριάρχου, ἀλλὰ μέ τινας τροποποιήσεις συγχρονιστικὰς τῶν σημερινῶν περιστάσεων, δεδομένου, ὅτι τότε ὑφίσταντο τριάκοντα μόνον Κοινότητες, ἐνῶ σήμερον αὐταὶ ἀέρονται εἰς πενήκοντα ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Σουδάν, ὑπῆρχον δὲ δύο μόνον Μητροπόλεις, ἡ τῆς Θηβαΐδος καὶ τῆς Τριπόλεως, ἐνῶ σήμερον ὑπάρχουσι πέντε ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίται τοῦ Θρόνου. Μετὰ τὴν σύσκεψιν ἐγένετο καὶ ἀνεπίσημος παραγόντων τινῶν τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἑλλην. παροικίας συγκέντρωσις, καθ' ἣν ἀντηλλάγησαν γνώμαι περὶ τε τῆς ἀποχῆς τῶν Σιρορθοδόξων ἐκ τῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις συσκέψεως, καὶ περὶ τοῦ καθ' ὅλου ζητήματος τῆς πατριαρχικῆς ἐκλογῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἀπὸ τριετίας πάσχων τὴν υγίειαν ἀπέθανε τῇ 31 Αὐγούστου ἐν Νεαπόλει τῆς Παλαιστίνης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γάζης Σωφρόνιος τὸ 68ον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἄγων ἔτος. Ὁ μακαρίτης Ἱεράρχης, ἐκ Πελοποννήσου ὀρμώμενος καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας εἰς τὰς τάξεις τῆς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος εἰσαχθεὶς, διέπερψεν ἐν πολλαῖς διακονίαις. Ἀπὸ τοῦ 1907 ἀναλαβὼν ν' ἀνοικοδομήσῃ τὸν ἐπὶ τοῦ φρεάτος τῆς Σαμαρείτιδος ναὸν προέβη εἰς διαφόρους οἰκοδομὰς καὶ ἤρξατο τῆς ἀνεγέρσεως αὐτοῦ, ἀλλ' ἔνεκα τοῦ παγκοσμίου πολέμου καὶ τῆς ἐπακολουθησάσης αὐτοῦ ἀσθενείας τὸ ἔργον ἔμεινεν ἡμιτελές. Ἀπὸ τοῦ 1908 εἶχε προχειρισθεὶ εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Γάζης, ἀπῆλθε δὲ πολλῆς ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ παρὰ τοῖς Ἀγιοταφίταις. Ἡ κηδεὶα αὐτοῦ ἐγένετο ἐν Ἱεροσολύμοις.

—Τὰ μαθήματα τῶν ἐν Παλαιστίνῃ σχολῶν τοῦ Ἱ. Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου ἤρξαντο ἀπὸ τῆς 15ης τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου.

—Ἐν τῇ «Νέα Σιών» (τεῦχει θ'), ἀναγράφονται τὰ κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν ἐκ Ῥουμανίας ὑπὸ τὸν σεβ. Μητροπολίτην Τρανσυλβανίας προσκυνητῶν.

—Τὴν Ἀγιοτάτην Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων ἐξεπροσώπησε κατὰ τὴν κηδεὶαν τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Φωτίου ὁ σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἰορδάνου κ. Τιμόθεος συνοδεύσας τὸν νεκρὸν καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν Καίρῳ καὶ ἐκφωνήσας ἐκ μέρους τῆς Ἀγιοταφ. Ἀδελφότητος ἐπικηδεῖον λόγον κατὰ τὴν ἐν Καίρῳ κηδεὶαν τοῦ Πατριαρχικοῦ σκήνους.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀρφανοτροφείου Βουλιαγμέ-

νης ὑπὸ μὲν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀργολίδος ἀπεστάλησαν πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν δραχμαὶ 2218, ὑπὸ δὲ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τρίκκης κ. Πολυκάρπου δραχ. 370, ἐκ περιφορᾶς δίσκου ἐν τοῖς ναοῖς τῶν Μητροπόλεων τῶν.

—Παρὰ τοῦ Σ. Μητροπολίτου Κεφαλληνίας ἀπεστάλησαν ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Βουλιαγμένης δραχμαὶ 2037 προελθούσαι ἐκ περιφορᾶς δίσκου εἰς τοὺς Ναοὺς τῆς Μητροπόλεως τοῦ.

—Παρὰ τοῦ ἐν Μπεζενίκο Λεβειδίου αἰδ. ἱερέως Γεωργ. Κοντοράβδη, ἀπεστάλησαν ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Βουλιαγμένης δραχ. 42 ἐκ περιφορᾶς δίσκου

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Ἐκ στατιστικῶν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἔχομεν περὶ τῶν Ὀρφανοτροφείων τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, δυνάμεθα ν' ἀνακρινώσωμεν τὰς ἀκολουθοῦσας περὶ τῶν Ὀρφανοτροφείων τούτων λεπτομερείας :

Βιοτεχνικὴ Σχολὴ Θηλέων Δράμας : Συνεστήθη ὑπὸ τῆς Γεν. Διοικήσεως Ἀνατολ. Μακεδονίας τῷ 1919. Ἐν τῇ σχολῇ σήμερον λειτουργεῖ ἑξατάξιον σχολ. τμήμα βαπτικῆς γυναικείων φορεμάτων, πλεκτικῆς, ἀσπρορρούχων, κεντημάτων, νῦν δὲ συνεστήθη καὶ μαγειρικῆς καὶ νοσοκομικῆς. Ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν παραγγελιῶν τὰ 2/3 κατατίθενται εἰς τὴν Τράπεζαν ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων ὄρφανῶν, ἄτινα οὕτω ἐξερχόμενα θὰ ἔχωσι μικρὸν τι χρηματικὸν κεφάλαιον. Ἀριθμὸς τῶν ὄρφανῶν 120.

Κεντρικὸν Ὀρφανοτροφεῖον Δράμας ἀρρένων

Τοῦτο ἐλειτούργησε τακτικῶς ἀπὸ τοῦ 1913. Περιθάλπει 150 ὄρφανὰ, ὅσα ἔχουσι κλίσιν πρὸς ἀνωτέρας σπουδὰς. Ἐν αὐτῷ λειτουργεῖ καὶ διδασκαλεῖον.

Ὀρφανοτροφεῖον Σερρών : Πρῶτοι ἰδρυταὶ αὐτοῦ ἐγένοντο αἱ κυριαὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ὀργανωθὲν τῷ 1921 ἐξελίχθη α) εἰς Ὀρφανοτροφεῖον θηλέων, δυνάμεως σήμερον 332 ὄρφανῶν, ἐν φ' λειτουργεῖ πλήρης ἀστική σχολὴ καὶ διδασκαλεῖον νηπιαγωγῶν καὶ 3 βιοτεχνικὰ τμήματα πλεκτικῆς, γυναικείων φορεμάτων καὶ ἀσπρορρούχων. Καὶ β) εἰς Οἰκοτροφεῖον ἀρρένων δυνάμεως 180 ἀρρένων, ἐν φ' λειτουργοῦσιν ἄριστα συνεργεῖα ξυλουργίας, ταπετσαρίας, ὑποδηματοποιίας, ραφείου. Ὑπάρχει καὶ τμήμα μουσικῆς, πνευστὰ ὄργανα καὶ μανδολινάτα. Δέχεται καὶ ὄρφανούς φοιτῶντας εἰς τὸ Γυμνάσιον τῆς πόλεως. Ἡ πρόοδος τῶν συνεργειῶν ἦτο τοιαύτη, ὥστε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὰ ποσοστὰ τῶν ἐργαζομένων ὄρφανῶν ἀνήλθον εἰς 50,000 δραχμ. περίπου.

Σιδηρόκαστρον : Ὀρφανοτροφεῖον ἀρρένων ἡλικίας 9—14 ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ 1922. Ἐν αὐτῷ λειτουργεῖ ἀστική σχολή, μετὰ τὴν ἐκ τῆς ὁποίας ἀποφοίτησιν τὰ ὄρφανὰ ἀποστέλλονται εἰς Δράμαν ἢ Σέρρας. Ἀριθμὸς ὄρφανῶν 100.

Οὕτω ἐργάζεται καὶ τὸ ἐν Πραβίῳ Ὀρφανοτροφεῖον ἀρρένων, ὃν ὁ ἀριθμὸς ἀνέρχεται εἰς 130.

Νηπιοτροφεῖον Καβάλλας : Λειτουργεῖ ἀπὸ τοῦ 1920 δεχόμενον νήπια ἡλικίας 4—8 ἐτῶν. Περιέχει σχολεῖον μετὰ 1ης καὶ 2ας τάξεως. Τὰ παιδιά καταγίνονται καὶ εἰς τὴν χορτοπλεκτικὴν μετὰ ἐπιτηδειότητος μεγάλῃς διὰ τὴν ἡλικίαν τῶν.

Ἐν Καβάλλᾳ πρὸ ἑξαμήνου ἰδρύθη καὶ ἐπαγγελματικὴ σχολὴ θηλέων, εὐρίσκεται δ' εἰς τὸ στάδιον τῆς ὀργανώσεως.

Ὀρφανοτροφεῖα Ξάνθης : Ταῦτα ἐγκατεστάθησαν ἐν Ξάνθῃ μετὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Ἀνατολ. Θράκης. Καὶ τὸ

μὲν τῶν θηλέων ἐγκατεστάθη ἐν τῇ πόλει, τὸ δὲ τῶν ἀρρένων ἕξω τῆς πόλεως, ἐν τῇ μονῇ τῶν Ταξιαρχῶν. Τὸ τῶν θηλέων περιλαμβάνει 115 ὄρφανὰ ἡλικίας 6—15 ἐτῶν ἐν αὐτῷ λειτουργεῖ ἐξατάξιος σχολή, τὰ δ' εἰς τὰ γράμματα ἐπιδιδόμενα ὄρφανὰ ἐξακολουθοῦσι τὰς σπουδὰς εἰς τὸ Γυμνάσιον τῆς πόλεως. Περιέχει 5 βιοτεχνικὰ τμήματα πιλοποιίας, γυναικ. ἐνδυμάτων, κεντημάτων, ἀσπροροῦχων καὶ πλεκτικῆς, θανμασίως λειτουργοῦντα.

Τὸ δὲ τῶν ἀρρένων, περιλαμβάνον ὄρφανὰ 350 (ἐτῶν 8—17) περιέχει πλήρη ἀστικήν σχολήν καὶ συνεργεῖον ὑποδηματοποιίας. Καὶ ἄλλων συνεργείων ὁ καταρτισμὸς ἐπίκειται. Καὶ ταῦτα ἀποφοιτῶντα δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰς σπουδὰς τῶν εἰς τὸ Γυμνάσιον τῆς πόλεως.

BIBLIA

Γρηγορίου Παπαμιχαήλ, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, «Ὁ Pascal ὡς ἀπολογητὴς τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἀκαδημικὰ μαθήματα πρὸς τοὺς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου». Ἐκδόσις «Βιβλιοθήκης τῆς Ἀναπλάσεως» Ἀθήναι 1925.—Ἐν τοῖς ἀπολογητικοῖς τούτοις μαθήμασιν, ἅτινα ἐδιδάχθησαν ὡς ἐναρκτήρια τῶν πρὸς τοὺς τεταρτοετείς φοιτητὰς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἀπολογητικῶν παραδόσεων τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἀπολογητικῆς, μετὰ προεισαγωγικὴν ἀντιβολήν τοῦ Renan καὶ τοῦ Pascal ὡς τε ἐπιστημόνων καὶ ὡς ἐκτιμητῶν τοῦ φρησκευτικοῦ γεγονότος, ἐξετάζεται ὁ μαθηματικὸς Pascal ὡς ἀπολογητὴς τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν «Σκέψεων» του. Ἐν τῷ καθορισμῷ τῆς ἀπολογητικῆς μεθόδου τὴν ὁποίαν εἶχε κατὰ νοῦν ὁ Pascal πρὸς σύνταξιν Ἀπολογητικῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει κυρίως τῆς διὰ τῆς καρδίας ἐνοράσεως (intuition) τῶν φρησκευτικῶν ἀληθειῶν, ὁ σ, τὸν λόγον ποιεῖται περὶ τοῦ προβλήματος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς Χριστιανικῆς αὐτοῦ λύσεως, ὡς τὴν προτείνει ὁ Pascal, μεταβαίνων δ' εἰς τὴν γνωσιολογίαν αὐτοῦ, ἀναλύει τὰ περὶ τῆς καρδίας καὶ τῆς θέσεως τοῦ λόγου ἐν τῇ φρησκευτικῇ γνῶσει, εἴτα δὲ καθορίζει τὴν θέσιν τοῦ Pascal οὐ μόνον ἐν τῇ μετ' αὐτὸν ἀπολογητικῇ ἐπιστήμῃ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, ἐπὶ τὴν σύγχρονον τῆς ὁποίας φάσιν εἶνε προφανεστάτη ἡ ἐπίδρασις του.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἐλασσῶνι Ἱερᾶς Μονῆς Ὀλομκωτιστικῆς διακηρύττει, δεῖ, ἐκτιθεῖν εἰς κλειοδοτικὴν δημοκρασίαν πρὸς τρεῖς μισθῶσιν εἰς λαχανόκηποι τῆς Μονῆς ὑπὸ τὰ ὀνόματα «Κισοκία» καὶ «Λογαία» συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς σχετικῆς διακηρύξεως. Ἡ δημοκρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἐλασσῶνι τὴν 16ην Νοβρίου 1925 ἡμέραν Διοτέραν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ὀλομκωτιστικῆς τῇ 27 Ὀλομκωτιστικῆς τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Λαρκίᾳ Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Κωνσταντινοῦ προκηρύσσει δεῖ ἐκτιθεῖν εἰς ἐπαναλ. κλειοδοτικὴν δημοκρασίαν ἐνεργηθῆσομένην τῇ 22α μηνὸς Νοεμβρίου ἐ. ἐ. ἡμέρα Κυριακῆ καὶ ὥρα 10—12 μ. ἐν Ἀταλαντῇ, ἐνώπιον τοῦ οἴκειου συμβουλευτικῆς παραχώρησις τοῦ δικαίωματος ἐγγεγραφέως τοῦ ἐλασσοπεριβ. λου τῆς Μονῆς ἐν τῇ θέσει Ζιμπάκια. Οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ἔρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖο τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τῇ 30ῃ 8]βρίου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐνιάς, προκηρύσσει, δεῖ ἐκτιθεῖν εἰς κλειοδοτικὴν δημοκρασίαν ἐνεργηθῆσομένην τῇ 15ῃ μηνὸς Νοεμβρίου ἐ. ἐ., ἡμέρα Κυριακῆ καὶ ὥρα 10—12 μ., ἐν Σ ὄρη, ἐνώπιον τοῦ οἴκειου συμβουλευτικῆς παραχώρησις τῆς Μονῆς κείμενα 8 ἔτρα δένδρα κροῦν. Οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ἔρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖο τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μ. Ἐνιάς τῇ 30ῃ 8]βρίου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Λοκρίᾳ Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Κωνσταντινοῦ προκηρύσσει δεῖ ἐκτιθεῖν εἰς ἐπαναληπτικὴν δημοκρασίαν ἐνεργηθῆσομένην τῇ 22α μηνὸς Νοεμβρίου ἐ. ἐ., ἡμέρα Κυριακῆ καὶ ὥρα 10—12 μ., ἐν Ἀταλαντῇ, ἐνώπιον τοῦ οἴκειου συμβουλευτικῆς παραχώρησις τῆς στέγης καὶ τοῦ ἐξώγιου ἐξώτιου τοῦ οἴκηματος τῆς Μονῆς συμφώνως τῇ μελέτῃ καὶ τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Νομομηχανικοῦ Φθιωτικοφωκίως. Οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ἔρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖο τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τῇ 30ῃ 8]βρίου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἐδέσῃ Ἱ. Μονῆς Μακρομαλλῆς προκηρύσσει δεῖ ἐκτιθεῖν εἰς κλειοδοτικὴν δημοκρασίαν ἐνεργηθῆσομένην τῇ 22—29 μηνὸς Νοεμβρίου ἐ. ἐ., ἡμέρα Κυριακῆ καὶ ὥρα 10—12 μ., ἐν Ψαχνοῖς, ἐνώπιον τοῦ οἴκειου συμβουλευτικῆς παραχώρησις τῆς δικαίωματος τῆς δλοομίας δασικῶν προϊόντων ἐκ τοῦ δάσους τῆς Μονῆς. 1) Στοιγγίλια μέρι κοβ. 100. 2) ξυλάθρακες ὁκ. 5.000 3) Κασοῦζα ζῶγια 4) Πσοκοφλοῦς ὁκάδες 2000. Οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ἔρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖο τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τῇ 31 η 8]βρίου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκροῦς (Ἐλασσῶνος) προκηρύσσει δεῖ ἐκτιθεῖν εἰς κλειοδοτικὴν δημοκρασίαν ἢ μισθῶσιν (χειμερινῆς χρήσεως) ἐ. ἐ., τῶν λεθιδίων «Παλαιοκροῦζία» καὶ «Λαθρέμ» τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκροῦς συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς σχετικῆς διακηρύξεως ἐνεργηθῆσομένης ἐν τῷ Γραφεῖο τῆς Μονῆς, ἢ οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν. Ἡ δημοκρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ σονθῆσι τῶν δημοκρασιῶν τόπω τὴν 16ην Νοεμβρίου ἐ. ἐ., ἡμέραν Διοτέραν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβουλευτικῆς παραχώρησις τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Παλαιοκροῦς τῇ 20]10) 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐνιάς προκηρύσσει, δεῖ ἐκτιθεῖν εἰς κλειοδοτικὴν δημοκρασίαν διατοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθῆσομένην τῇ 15ῃ μηνὸς Νοεμβρίου ἐ. ἐ., ἡμέρα Κυριακῆ καὶ ὥρα 10—11 μ., ἐν Ἀλμορφ ἐνώπιον τοῦ οἴκειου συμβουλευτικῆς παραχώρησις τοῦ χωρίου Κωφοὶ κείμενα κτήματα τῆς Μονῆς Ἐνιάς. Οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ἔρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖο τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ Ἐνιάς τῇ 30ῃ 8]βρίου 1925.

Ἐν Ἀθήναις Τύποις «Φοῖνικος» ὁδὸς Σταδίου 88